

Wie durft?

Iedereen streeft naar meer bewonersbetrokkenheid, het voorkomen van dure zorgkosten, gemeenschappen waar mensen naar elkaar omkijken, vroeger signaleren en samen werken aan preventie. Hoe bereiken we dat met elkaar? Wat moeten we doen en wat kunnen we beter laten? Wie durft radicaal anders te denken?

Laten

We denken nog vaak in doelgroepen: mensen die zeer intensieve zorg nodig hebben, of een beetje, of lekker zelfredzaam zijn. Laten we stoppen met het plaatsen van mensen in hokjes, categorieën en piramides. Mensen zijn niet “of zelfredzaam of een beetje of helemaal niet”. Regelmatig zijn we alles tegelijk.

Dit plaatsen in hokjes heeft twee nadelen die ons enorm beperken. Het eerste is dat we de mens op die manier reduceren tot diens probleem. Onze inzet beperken we dan ook tot het oplossen van problemen: hoe meer problemen, hoe meer inzet. De mensen die geen probleem hebben, hebben onze aandacht niet nodig, zo denken we.

Daarin schuilt het tweede nadeel. We besteden geen aandacht aan de groep met wie het goed gaat. Daardoor weten we veel te weinig van die groep: welke betekenis hebben deze mensen in hun buurt, wat zijn hun verlangens en hun risico's op kwetsbaarheid? We weten dat van betekenis zijn voor anderen een enorme geluksfactor is in een mensenleven. Hoe eenvoudig is het de kansen hierop te versterken?

Doen

De kern van echte transformatie is m.i. buurtkracht vinden, versterken en hierop aansluiten:

- In elke buurt wonen mensen die zichzelf weten te redden en anderen die daar door allerlei redenen meer moeite mee hebben. Ook de gemeenschapskracht verschilt per buurt en zelfs per straat. De transformatie richt zich erop om in alle buurten gemeenschapskracht en samenredzaamheid te versterken, vanuit de krachten die in de buurt aanwezig zijn. Dit ongeacht de individuele problemen van bewoners en buurtomstandigheden.
- buurtgemeenschappen geven we de ruimte om er achter te komen wat voor hen belangrijk is en om hen zo nodig erbij te ondersteunen om daar werk van te maken
- interventies bij individuele of collectieve problemen of hulpvragen van bewoners proberen we altijd community based te organiseren. Dat betekent dat er bij elke

interventie nagegaan wordt hoe die aansluit bij dat wat er al is en hoe burens, buurtgemeenschappen en bewonersinitiatieven er een centrale rol in kunnen spelen. Dus eerst de buurtkracht onderzoeken en op de tweede plaats experts/hulpverlening van buiten de buurt invliegen.

Werkeloos

Dit geeft m.i. een veel rijkere taal dan zoals we het regulier vaak benoemen. De aanpak wordt anders. Laat ik werk als voorbeeld nemen.

De reguliere aanpak is: mensen blijvend ondersteunen als zij niet meer aan werk komen of tijdelijk ondersteunen als ze een tijdelijke afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Naar mensen die werk hebben kijken we niet, zij hebben immers geen probleem dat bestreden moet worden.

Sluiten we aan bij buurtkracht dan onderzoeken we de initiatieven en kansen die er in een buurt zijn om de kans op werk te stimuleren: we komen dan op het denken in wijkeconomie, maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), sociale ondernemers, mogelijkheden voor vrijwilligerswerk etc. Kortom, we gebruiken de kracht van de werkende gemeenschap en bedden de kracht van mensen zonder werk hierin in.

Lef in de Kadernota

Sociaal werk is een ambacht dat deze kunst verstaat. Een ambacht dat het belangrijke werk van zorg en gemeenten kan ondersteunen. Om dit goed te kunnen doen hebben we jullie nodig:

- wees bereid de taal van de straten en buurten te spreken: toets bij alles wat je zegt, doet en presenteert hoe een bewoner zou reageren hierop
- Heb oog voor buurtkracht en wees bereid hierop aan te sluiten
- Investeer in de sociale basis. Beste gemeenten, er komt weer een Kadernota aan: mijn advies: toon lef door in preventie te investeren! Beste zorgverzekeraar, erken dat gemeenten dit niet alleen kunnen, dure zorg voorkomen is ook in jullie belang, dus investeer mee!

Samen een match

De kansen zijn duidelijk. Het gaat om het combineren van de kennis van de behoefte van individuen en de kracht van gemeenschappen. Het gaat om mensen ondersteunen, genezen en tegelijkertijd waarderen om wat ze betekenen voor anderen. Het gaat om soepele verbindingen tussen thuis, de wijk en het zorgcentrum of ziekenhuis.

Kortom: we kunnen niet zonder elkaar en we kunnen het niet alleen! Doe je met ons mee?

Anita Keita
Tel. 06-41346552

akeita@versawelzijn.nl